

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
În America pe an 3 dolari.

iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

La an nou înțelepciune veche.

— Invățături din bătrâni, bune de știut când trecem pragul unui nou an. —

De vrei să trăești bine și să aibi timp, să te silești a fi totdeauna la mijloc de masă și la colț de țară, pentru că e mai bine să fii fruntea cozii de cât coada frunții. Șezi strâmb și grăește drept. Nu băga mâna unde nu-ți fierbe oala, nici nu căuta cai morți să le iei potcoavele, căci pentru Behche vei prăpădi și pe Mihoho.

Bate ferul până e cald, și fă tot lucrul la vremea lui. Nu fii bun de gură. Vorba multă e sărăcia omului, și toată pasărea pe limba ei pierde.

Nu fii sgârțit, căci banii strângătorului intră în mâna cheltuitorului, și scumpul mai mult păgubește, leneșul mai mult aleargă; dar nu fii nici scump la țără și ieftin la făină.

Nu te apuca de multe de-odată. Cine gonește doi iepuri, nu prinde nici unul. Nu te întovărăși cu omul becisnic. Mai bine este să fii cu un om vrednic la pagubă, decât cu un mișel la dobândă. Nu te vâri în judecăți. În țara orbilor, cel c'un ochiu e împărat. Cel mai tare e și mai mare, și dreptul umblă totdeauna cu capul spart. La judecători ce intră pe-o ureche, iasă pe 'alta, căci sătulul nu crede celui flămând, și mai bine e o învoială strâmbă decât o judecată dreaptă. Să n'ai daraveri cu cei mari. Corb la corb nu scoate ochii. Ce naște din mătă, șoareci prinde, și lupul părul își schimbă, iar năravul ba. Nu fii dușmănos, căci cine face, face-i-se și nu e nici o faptă fără plată.

Ferește-te de proști și de nebuni. Nebunul n'asudă nici la deal, nici la vale, și prostului nici să-i faci nici să-ți faci. El învață rasul la obrazul tău. Șede pe măgar, și caută măgarul. Nu-l primesc în sat, și el întreabă de casa vornicului. Prostia din naștere, leac nu mai are. Cine se amestecă în țărățe, îl mănâncă porcii; și apoi spune-mi cu cine te aduni, să-ți spun ce fel de om ești.

Nu te hrăni cu nădejdea și cu făgăduințele. Înțeleptul făgăduiește, și nebunul trage nădejde. Să trăești murgule, să paști iarbă verde. Ce-i în mână, nu-i minciună, și e mai bine acum un ou, decât la anul un bou.

Chelbosului tichie de mărgăritar nu-i trebuie, pentru aceea nu te apuca de lucruri mari. Dobânda mare rupe ciochinele, și până a nu găsi mantua, nu erai dator. Cu rudele bea și benchetuește, dar negutătorii nu face, căci măcar sângele ai, nu se face și cămașa o mai apucă pe tundra, dar nepotul e salba dracului. Frate, frate, brânza e pe bani. Nu fii răpitor. Mai bine nici oaia cu doi miei, nici lupul flămând. Să nu vie vremea să dai cinstea pe rușine. Lasă pe oameni în apele lor. Vântul bate, câinii latră. Unuia îi e drag popa, și altuia preuteasa. Tot țiganul își laudă ciocanul. Zic zece, tu taie una.

Nu da împrumut ca să nu-ți faci dușmani. Dă-ți popo pintenii, și bate iapa cu călcăiele; ș'apoi prinde orbul scoate-i ochii. Nu te bucura la câștiguri mici, pentru că cu un rac tot sărac, c'un chitic tot talic; dar când umbli cu miere, linge-ți dgetele. Primește ori ce-ți vor da. Calul de dar nu nu se caută în gură, și cine n're ochi negri, sărută și albaștri. Când vei voi să te ocupi de ceva, nu prinde iepurile cu carul. Măța cu clopot, nu prind șoareci. Nu te îngriji cum o s'o scoți în capăt, căci nevoia învață pe căraș, ș'cine are barbă arc și pieptene.

Nu te amesteca în certele altora. Nici pe dracul să-l vezi, nici cruce să-ți faci. Nici lupul pe bălaia, nici bălaia pe lup. Ia-ți atrafusele și fugi ca dracul de tămăie. În sfârșit mângăie-te la năczuri gândid că sacul și-a găsit petecul, și roagă-tezi și noapte să-ți de-a Dumnezeu totdeauna mintea Românului ce-a de pe urmă!

Un cor harnic. A doua zi de Crăciun seara, *Corul român greco-catolic din Vulcan* (județul Hunedoara, unde se scot cărbunii de piatră) a dat o serbare frumoasă, unde s'a colindat, s'au jucat două piese de teatru și s'au cântat doine și alte cântece românești frumoase, înălțătoare. Despre acest cor inimos, am mai scris laude în gazeta noastră și vom face-o cu plăcere totdeauna, căci acolo, între muncitorii de atâtea limbi și credințe, un cor brav are de împlinit o sfântă misiune, atât în biserică, cât și afară. Să auzim tot de bine.

Răzbunare groznică. Dintr'o scrisoare mai lungă pe care ne-o trimite d. Ioan Mezei grădinar în Pogăceaua, aflăm următoarele: Înainte cu trei ani băiatul Traian Almășan din Pogăceaua, fiind găsit de fostul notar Suci David furând mac într'o tablă a acestuia din urmă, hoțul s'a ales cu o bătaie bună. Scăpat din mâna pârbașului, băiețoiul se întoarse și amenință: Voi crește eu, n'îi grijă jupâne, ș'atunci am să-ți răsplătesc bătaia asta! Suci David și-a uitat de atunci de amenințare, căci o credea copilărie. N'a uitat-o însă Almășan. Crescuse holtei sdravăn și în ziua de 9 Dec. i-a căzut în mână vechiul său dușman. Suci s'entorcea dela moară și flăcăul răsbunător s'a furisat pe urmele lui și l-a pocnit în cap, omorându-l. După Suci David au rămas 4 copii orfani. Ucigașul a stat ascuns vre-o două zile, dar pe urmă fu prins și dat în mâna legii.

Prințul Nicolae, căpitan. De sfintele sărbători Măiestatea Sa Regele a iscălit decretul prin care Alțea Sa Regală Prințul Nicolae este numit căpitan, începând cu ziua de 1 Octomvrie 1926.

Crăciunul săracilor la Blaj. După bunul său obicei *Reuniunea femeilor rom.* din orașul nostru nu și-a uitat nici în acest an, la sărbători, de săraci și de orfani. Câteva doamne din comitet au umblat din casă în casă, dela om la om, și au adunat o sumă frumoasă de bani, din care s'au făcut daruri potrivite pentru cei năpăstuiți de soartă, să aibă și ei o rază de lumină ș'o bucurie în seara sfântă a Nașterii Domnului. Au căpătat astfel 12 familii și persoane sărace din Blaj, câte 200—1000 lei, iar *Orfanii dela ateliere* au căpătat fiecare câte un colăcel, mere, nuci, și un pom de crăciun, precum și o sumă de bani pentru albituri, cari li-se vor cumpăra și face chiar de Reuniune. În total s'au împărțit peste 12 mii lei (12,825), adunați prin colectă dela locuitorii cu dare de mână ai Blajului.

Apostolul Duminicii.

Duminea după Botez, (9 Ianuarie 1927),
Efeseni 4, 7-14.

Efesul a fost cetatea cea mai vestită și mai mare din Asia Mică, și cetățenilor ei le plăcea să o numească: „cea dintâie și cea mai mare metropolă (cetate de căpetenie) a Asiei». Ea zăcea pe malul mării la revărsarea râului Kaystros, și din ea porneau celea mai de seamă drumuri spre soare răsare. Cetățenii ei erau vestiți de bogăți. Aici locuia și deregătorul roman al cetății. Păgânii aveau aici o biserică vestită, închinată zeiței Artemis sau Diana, în care se afla o icoană a acestei zeițe, icoană despre care se vorbea că ar fi căzut din ceruri.

Sfântul apostol Pavel a trecut prin Efes mai întâi în a doua a sa călătorie, iară într'a treia sa călătorie apostolică a petrecut în Efes aproape trei ani, alegându-și această cetate de scaun al său, de unde a propovăduit evanghelia lui Hristos printre jidanii și păgânii Asiei Mici.

După ce apostolul a plecat în Macedonia a lăsat în Efes pe Timotei de episcop. Această scrisoare a scris-o sfântul apostol Pavel în prinsoare la Roma, și a trimis-o Efesenilor prin diaconul Tihic, ceea ce se vede din cele scrise la sfârșitul epistolei: »Iară ca să știți și voi de mine, ce fac, toate vi le va spune Tihic, iubitul frate și credincioasa slugă întru Domnul, pe carele numai pentru aceasta l-am trimis la voi, ca să știți despre noi, și să mângâie inimile voastre«. (Ef. 6, 21-22).

În partea aceasta a epistolei sfântul Pavel îi îndeamnă pe Efeseni, să fie una, să fie o credință, cu toate că darurile pe cari le-au primit dela Spiritul Sfânt sunt diferite.

* * *

»Fraților, fieștecăruia din noi i-s-a dat darul după măsura darului lui Hristos«.

În cele de mai înainte sfântul apostol Pavel îi îndeamnă pe Efeseni, să fie un trup, un spirit, să aibă un domn, o credință, un botez și un Dumnezeu. Cu toate acestea însă, zice apostolul, este mare deosebire între voi, pentru că nu toți aveți daruri pe o formă. Domnul nostru Isus Hristos împarte adecă din darurile sale fiecăruia numai atâta cât vrea.

»Petru aceea zice: »Suindu-se la înălțime, robii-a robime și a dat daruri oamenilor«.

Cele spuse aici sunt luate din psalmul 67 al profetului David, din stih 19. În acest psalm este vorba despre Dumnezeu, care își face intrarea, asemenea unui mare rege, pe un mare car de biruință, pe muntele Sionului. Pe el îl petrec prizonierii, pe cari i-a făcut. Ajuns pe muntele Sionului el primește daruri dela oamenii cari s'au răsoulat împotriva sa. Aici însă apostolul întoarce înțelesul acestui psalm și-l aplică la Hristos, spunând că Hristos suindu-se la înălțime, robii-a robime și a dat daruri oamenilor. Cine este această robime sau acești prizonieri? Nu sunt dreptii Vechiului Testament, cari până atunci se aflau în limb, nici cei câștigați pentru evanghelie, ci dușmanii pe cari i-a biruit Hristos, adecă satana, ingerii cei răi, păcatul și moartea. Suindu-se așadar Isus la înălțime a dat daruri oamenilor. Ce daruri? Bunurile și harurile, pe cari le-a câștigat prin patimă și moartea sa dela Tatăl său, în deosebi harurile Spiritului Sfânt. Pe acestea le-a dăruit el, după bunul placul său, oamenilor.

»Însă ce este »suiu-s'a«; fără numai

că s'a pogorit întâi la părțile mai de jos ale pământului«.

Suirea plină de mărire a Domnului nostru Isus Hristos la ceruri și împărțirea harurilor cerești s'a întâmplat însă numai pentru aceea, pentru că Domnul nostru Isus Hristos s'a umilit mai înainte, luând asupra sa chip de rob și făcând destul lui Dumnezeu pentru păcatele oamenilor. Numai astfel ne-a putut câștiga vrednicile sale daruri cele mai bogate.

»Celce s'a pogorit este acelaș, care s'a și suit mai pe sus de toate cerurile, ca să umplă toate. Și el a dat pe unii apostoli, și pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și dascăli spre săvârșirea sfintilor la lucrul slujbei, spre zidirea trupului lui Hristos, până ce vom ajunge toți la unirea credinții și a cunoștinții Fiului lui Dumnezeu întru om desăvârșit la măsura vârstei plinirii lui Hristos«.

Fiindcă s'a umilit pe sine așa de mult Fiul lui Dumnezeu, l-a și înălțat pe el Dumnezeu Tatăl mai pe sus de toate cerurile, ca de acolo dela înălțime să umplă toate, pe toți creștinii, cu harul său, cu puterea sa, cu viața sa. Și aceasta o va face Hristos până la capătul veacurilor.

Ce daruri a împărțit Hristos oamenilor? Pe unii i-a făcut apostoli (fiind vorba aici numai de cei doisprezece apostoli dimpreună cu Pavel), pe alții i-a făcut proroci (se înțeleg prorocii Legii Nouă), pe alții evangheliști (sub cari nu se înțeleg cei patru evangheliști, ci niște bărbați de pe vremea apostolilor, cari n'aveau altă slujbă decât să vestească evanghelia atât creștinilor cât și păgânilor), pe alții păstori și dascăli. Aici sfântul apostol Pavel nu zice: și pe alții păstori, și pe alții dascăli, ci: pe alții păstori și dascăli, ceea ce arată, că păstorii sunt aceleași persoane ca și dascălii, fiindcă datorința de căpetenie a unui păstor este să-și învețe turma. Așa că sub păstori și dascăli sfântul apostol Pavel îi înțelege pe episcopi dar mai cu seamă pe preoți.

Foița „UNIRII POPORULUI“.

Anul nou în Moldova.

Plugușorul*)

Aho Aho, copii argați,
Stați puțin și nu mânați,
Lângă boi v'alăturați
Și cuvântul mi-ascultați:
S'a sculat mai au
Bădica Troian,
Și-a încălicat
Pe-un cal învățat,
Cu numele de Graur;
Cu șaua de aur,
Cu frâu de mătăasă,
Cât vița de groasă.
Și'n scări el s'a ridicat
Peste câmpuri s'a uitat
Ca s'aleag' un loc curat
De arat și semănat.
Și curând s'a apucat
Câmpul neted de arat

*) În seara de Anul nou, zis și Sân Văsi, tineretul de prin satele Moldovei, Bucovinei, Munteniei și chiar și prin unele părți ale Ardealului, pleacă cu plugușorul pe la casele oamenilor, pocnind din bice și spunând versuri frumoase, cum sunt și acestea de mai sus, în cari se arată ce-și dorește Românul de anul nou.

În lungiș și curmezis,
S'a apucat într'o Joi
C'un plug cu doispre'ce boi
Boi bourei,
În coadă eudalbei,
În frunte țintăței,
Mânați, copii! — Hii, hii!

Ziua toată a lucrat
Brazdă neagră-a răsturiat,
Și prin brazde-a semănt
Grâu mărunț și grâu de vară,
Dee Domnul să răsara!
Mânați, mări! — Hăi, hăi!

Și cât lucrul a sfârșit
Iată, mări, s'a stărnit
Un vânt mare pe pământ
Și ploii multe după vânt.
Pământul de-a răcorit
Și sămânța a 'ncolțit.
Mânați copii! — Hii, hii!

La luna, la săptămână
Își umplu cu apă mâni
Și se duse ca să vadă
De i-a dat Dumnezeu rada
Și de-i grâul răsărit
Și de-i spicul aurit.
Era 'n spic ca vrabia
Era 'n paiu ca trestia
Mânați, mări! — Hăi, hăi!

Troian iute s'a întors
Și din grajd pe loc a scos
Un alt cal mai năzdrăvan,
Cum îi place lui Troian,
Negru ca corbul,
Iute ca focul,
De nu-l prinde locul,
Cu potcoave de argint
Ce sunt spornici la fugit.
Mânați, copii! — Hii, hii!

El voios a 'ncălecat,
La Tighina a apucat
Și o ei a cumpărat,
Ca să facă seceri mari
Pentru secerători tari,
Și să facă seceri mici,
Pentru copilași voinici
Și-altele mai mărunțele
Cu mănunchiu de floricele
Pentru fete tinerele
Și neveste ocheșele,
Mânați, mări! — Hăi, hăi!

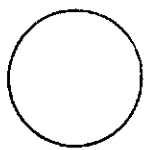
Și-a strâns fine
Și vecine
Și toți finii
Și vecinii
Și vreo trei babe bătrâne
Care știu rândul la pâne,
Și pe câmp i-a dus
Și pe toți i-a pus

se poate scrie
destinatar

Lei bani.....

Numele, prenumele
și locuința
trimițătorului

.....
.....
.....

Stampila oficiului
Expedito

PENTRU SUMA DE LEI BANI

(A se repeta suma în litere)

Administrația gazetei
„UNIREA POPORULUI“

jud. Târnava mică

BLAJ,

INDICAȚIUNI DE SERVICIU

Sigilul cu armele țării
sau stampila specială
octogonă

Bun pentru Lei bani.....

(A se repeta suma în litere)

Semnătura agentului care a emis mandatul

Data oficiul emitent.....

Numele și domiciliul trimițătorului.....

de
3 Lei

TAXAREA:

Deosebit de taxa
de mai sus de 3
Lei, se va mai
plăti:

Până la 5000 lei de fiecare 100 lei
sau fracțiune câte 1 Leu; iar dela 5000
lei în sus până la maximum 10.000 lei,
ataără de taxa de 50 lei cuvenită pentru
primele 5000 lei se percepe de fie-
care 1000 lei sau fracțiune, în plus
câte 5 l.c.

No. de sosire.....

Stampila din data
sosirii

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Am primit suma de lei bani coprinsă in acest mandat postui

Astăzi la

(Semnătura destinatarului)

Semnătura impiegatului care a făcut plata

Pentru ce le-a dat însă Hristos darurile acestea? Pentru ce i-a făcut pe unii apostoli, și pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și dascăli? Nu pentru binele lor propriu, nu pentru ca să se mândrească cu aceste daruri, nu pentru ca să nu lucre nimica, ci pentru ca să slujească binelui comun, ca fiecare să-și facă slujba sa, și astfel trupul lui Hristos, adică biserica, să fie cât mai desăvârșită, și astfel Dumnezeu să aibă o mărire cât mai mare.

Când se va ajunge însă scopul acesta? Atunci când toți credincioșii fără deosebire, vom fi una în credință și în cunoștința Fiului lui Dumnezeu, când vom fi așa de cetari în această credință, ca bărbații în putere, nu slabi ca pruncii.

* * *

După cum se vede din cele mai de sus apostolul Duminecii acesteia este foarte greu de înțeles. Cei mai mari învățați au încercat să-l tâlcuiască, și foarte greu au izbândit. Inchipuți-vă deci, cum îl vor putea tâlcui pocăiții, oamenii aceia simpli, cari n'au nici o învățătură, cari nu cunosc nici o limbă străină, nici cea iudevească, nici cea grecească, nici cea latinească, ba poate nici chiar cea românească. Inchipuți-vă D.-Voastră, că badea Toader, sau badea Ion, sau badea Mihailă ce va înțelege din acest apostol, fără de a i-se tâlmăci din partea vreunui om învățat, cunoscător al limbilor străine, a împrejurărilor de pe vremea sfântului Pavel, a sfintelor învățături dumnezeiești? Ei bine, același badea Toader, Ion sau Mihailă, care cumă nu înțelege acest apostol, ca mâne, făcându-se pocăit, crede că va înțelege toate celea scrise în Scrimptură. Ei bine, poate-se una ca aceasta? Așa că nu se poate?

Chiar de aceea nu ascultați amăgirile pocăiților! Nu vă credeți în cele ce vi se spun ei! Ascultați mai vărtos de aceia, pe care i-a pus Domnul nostru Isus Hristos păstori și apostoli peste voi, și cărora li-s'a

dat înainte de hirotonire învățătura, iar după hirotonire darul de lipsă spre a vă propovădui învățăturile Domnului.

IULIU MAIOR.

DE PRIN SATE.

Misiuni sfinte in orașul Năsăud.

Orașul Năsăud în zilele din 16—19 Decembrie 1926, a îmbrăcat o haină sfântă de sărbătoare, deoarece în aceste zile au avut loc sfintele misiuni. Poporul a ascultat cu multă însetare vorbirele însuflețite ținute de Rev. Domn canonic *Dr. Bojor*, și de prof. *Dr. Tit Mălaiu* din Gherla.

În prima zi, Joi 16 Dec., la ora 5 d. m., valuri după valuri de credincioși roiau spre sf. biserică, ca să se adape la nesecatul izvor al cuvântului dumnezeiesc. Au și avut parte de a asculta cuvântul lui Dumnezeu prin gura preotului profesor Octavian Mărcușiu.

Astfel s'au început aceste sf. misiuni, ce au urmat atât Vineri dimineața, cât și Vineri d. m. Credincioșii nu mai conteneau a asculta sfaturi înțelepte, și îndemnuri, spre o nouă viață mai bună, mai plăcută lui Dumnezeu.

Canonicul Dr. Bojor în după-amiaza acelei zile a ținut pe mai departe șirul cuvântărilor, vorbind despre ținta fiecărui om din viață: mântuirea sufletului. După cuvântare a urmat înconjurarea sfintei biserici de trei ori. După fiecare dată se intra în biserică unde se recitau de cinci ori „Tatăl nostru“, de cinci ori „Născătoarea“ și de cinci ori „Mărire tatălui“, după prescrierile Anului Sfânt, pentru indulgențe.

Sâmbătă, ziua a treia, a fost urmată tot cu aceeași solemnitate. Cu ocazia aceasta a vorbit d. Dr. Titus Mălaiu, arătând scopul misiunilor, precum și despre Anul sfânt.

Cu această ocazie s'au împărțit cu sf. taină a pocăinței peste 1000 (una mie) de credincioși și credincioase. Și Sâmbătă s'a făcut iarăși înconjurarea bisericii, cu același ceremonial.

Duminecă la sf. liturghie a vorbit cano-

nicul Dr. Bojor despre sf. cuminecătură. După masă la ora 2 s'a făcut vecernia, unde s'a făcut și deslegarea morților.

Canonicul Dr. Bojor, a vorbit zicând că lasă ca amintire patru lucruri. Cel dintâi e sf. cruce, — pe care să o așezați în biserică, într'un loc de unde toți s'o vadă. Când veți avea ceva neputinți și necazuri, să vă rugați, că fiind sfințită, veți avea alinare.

Al doilea lucru, e cinstirea Preacuratei Vergure Maria. Rugăciunea este al treilea lucru, și în sfârșit al patrulea lucru e sf. Cuminecătură.

S'a făcut iarăși înconjurarea bisericii, roștindu-se cuvenitele rugăciuni, de unde apoi s'au încheiat aceste sf. misiuni prin cuvântarea Păr. Octavian Mărcușiu, aducând mulțumite părinților misionari. Apoi poporul s'a depărtat la ale sale, ducând în suflete amintiri și învățături ce nu se vor uita curând.

Octavian N. Ruleanu.

Misiuni sfinte și rugăciunile anului sfânt în Crăciunelul de sus.

Între multele sate renăscute sufletește în decursul anului acestuia sfânt, se încreastă acum și comuna Crăciunelul de sus. În această parohie unde păstorește bătrânul și bunul părinte Vasile Călugăr, nu-și amintește nici cel mai bătrân om să fi fost vreodată misiuni. Credincioșii nici nu cunoșteau această vorbă: misiuni.

Sâmbătă însă, în 11 Decembrie, credincioșii erau într'o mișcare deosebită. La școală și la biserică unită fălăia mândrul nostru treicolor; comunele vecinașe erau anunțate să vină și ele la marele praznic cum n'a mai fost altul. Copiii erau adunați în școală de dl inv. I. Văleanu și așteptau și ei sosirea părintelui misionar dela Blaj. La orele 5 d. m. în sunetul clopotelor. sosi Rev. Domn canonic *Dr. Ioan Coltor*.

Prima predică a păr. Coltor a stors riuri de lacrimi din ochii credincioșilor, lacrimi menite să facă din sufletele amorțite și pline de păcate, suflete arzătoare de dragoste sfântă pentru Cel răstignit pe cruce, suflete curate ca mărgăritarele.

La lucrul pământului,
La răcoarea vântului,
Mânați, copii! — Hii, hii!

Ei cu stânga apuca
Și cu dreapta secera
Și prin lan înainta,
De părea că înnota.
Alții 'n urma lor lega,
Snopuri 'nalte aduna
Și clăi mândre ridica,
Ce la soare se usca.
Mânați, mii! — Hai, hii!

Apoi carele 'ncărca
Și pe toate le căra
Și girezi 'nalte dura
În capul pământului
În șterita vântului
Apoi arie-și făcea
Și din grajd mai aducea
Zece iepe
Tot sirepe
Și de par că le lega
Și pe toate le mâna
Imprejurul parului,
De-asupra fățarului
Mânați, mii! — Hai, hii!

Iepele mereu fugia.
Funia se tot strângea,
La par iute ajungea!

Și grâul se treera
Și flacăii-l vântura,
Dimerlia scutura,
Harabale încărca,
Și la moară le pleca.
Mânați, copii! — Hii, hii!
Iară hoța cea de moară,
Când văzu atâtea cară
Încărcate cu povară,
Puse coada pe spinare
Și plecă în fuga mare
La cea luncă de scăpare,
Luncă mare,
Frunză n'are,
Lunca mică,
Frunza-i pică

Iar morarul, meșter bun,
Zăria moara prin cătun,
Și-și luă cojoc mișos
Și mi-l îmbracă pe dos
Și-și luă ciocanu'n brâu
Și mai luă și un frâu.
Apoi iute alerga
Moară cu frâu o lega
Ș'o apuca de călcăiu
De-o pune pe căpătăiu
Și-i dă cu ciocanu'n șele,
De-o așeza pe măsele.
Mânați, mii! — Hai, hii!

El o uă de lăptoc
Ș'o da iar în vad la loc,

Și turna deasupra'n coș
Grâu mărunțel de cel roș.
Grâul se așeză pe vatră
Și din coș cădea sub piatră,
De sub piatră în covată
Curgea făină curată.
Mânați, copii! — Hii, hii!

Troian mult se bucura
Zeciuală morii da,
Pe morar îl dăruia;
Apoi călare suia
Și voios se înturna
Cu flacăii ce mâna.
Iar boii se-opintea
Și roțile scârțăia.
Mânați, mii! — Hai hii!

Iată mândra jupâneasă,
Dochiana cea frumoasă,
C'auziă tocmai din casă
Chiotul flacăilor,
Scârțăitul carelor,
Și 'n cămară că mergea
Și din cuiu își alegea
Sită mare și cam deasă,
Tot cu pânză de mătăasă.
Sufleca ea măneci albe,
S'arată brațele dalbe
Și cernea mări, cernea,
Ninsoarea se așternea.
Pe sus tobele bătea,

Duminecă la sf. liturghie și vecernie biserica s'a dovedit prea mică pentru a cuprinde credincioșii mulți, veniți și din satele vecinase Făget și Chester.

— „O iubite creștine — vorbi pâr. Dr. I. Coltor —, prinde toporu în mână, ia o sticlă mare cu petrol și în miez de noapte, să nu te vadă nimeni, dute la usa bisericii. Tai-o cu toporul în două, dărâmă apoi altarul, lovește icoanele, aruncă petrolul și dă foc bisericii să ardă până în pământ, să se aprindă casele din jur, șurile, grajdurile cu vite, să ardă satul, să rămână scrum, să plângă apoi m mele în brațe cu copiii arși și să blasteme; — fă o omule, fă-o de vrei, că mare păcat vei face, — dar nu deschide gura ta să injuri pe Dumnezeu, că păcatul tău de sudalmă mai mare e. Nu, creștine, nu injura. Decât o sudalmă mai bine prinde-ți limba, smulge-o din rădăcină, căci mare lucru e, ca tu, un vierme, să-ți ridici glasul împotriva Celui mai înalt“. — Și ochii sutelor de ascultători rămăseră pironiți înainte, ochii în cari se cete frica și muștrarea de cuget, iar fețele aprinse arătau vinovăția.

O, de ar fi, ca gura prin care a intrat sfântul sânge al Mântuitorului să nu mai spună sudalme, la adresa Aceluiași, iar limba care a gustat și a simțit că e bun Domnul să nu-L mai ocărăscă cu vorbe rușinoase.

Daruri, flori ceresti au plouat din belșug în sufletele celor cari și-au plâns păcatele. Dee bunul Dumnezeu, ca aceste flori — flori să rămână 25 de ani când iarăși la anul sfânt vom mulțumi Domnului. Fie ca această sămânță, acest grăunte de muștar sămănat în suflete să crească în copaci de fapte bune, creștinești, fie ca numele sfânt al Domnului să nu se mai ocărăscă nicăiri și mai ales aici, unde misiunile au înălțat atâtea suflete.

Dela Crăciuneni, cari dela copilul de șapte ani, până la moșnegi au fost punctuoși la ascultarea sfintelor slujbe și s'au îmbărtășit cu toții cu sfintele taine, pot lua pildă mulți. Frumos s'a purtat tinerimea, care toată a ținut să fie de față și să primeze cu pilda frumoasă, lăsând orice petreceri tinerești deoparte în marea și neuitata zi de misiuni sfinte.

Unul din cei de față.

Negurile jos cădea.
Mânați, măi! — Hăi, hai!

Apoi mama plămădea
Și-o lăsa până dospia;
Apoi colaci învârtia,
Pe lopată mi-i culca,
Și 'n cuptor îi arunca!
Apoi iară cu lopata
Rumeni îi scotea și gata.
Atunci ea 'mpărția vr'o cincii
La flăcăii cei voinici;
Și 'mpărția trei colăcei
La copiii mititei,
Iară mândrului bărbat
Îi dădea un sărutat!
Mânați, măi! — Hăi, hai!

Cum a dat Dumnezeu an
Holde mândre lui Troian,
Astfel să dea și la voi
Ca s'avem parte și noi.
Să vă fie casa, casă,
Să vă fie masa, masă!
Tot cu mesele întinse,
Și cu fețe aprinse,
Tot cu casele grijite,
Cu buni oaspeți lăcuite,
Și la anul să trăiți,
Să vă găsim înfloriți
Ca merii,
Ca perii

Cum stă lumea și țara?

De Anul nou.

Crăciunul a trecut în pace cu colindători și cântăreți. La toată casa creștinească au răsunit nevinovate glasurile arginții ale micilor colindători. Bucuria marelui praznic a învăluit, ca prin farmec, întreaga lumea creștină. Pretutindeni bucurie, veselie, liniște și pace! Pace în cer, pace pe pământ!... Pace și bunăvoință între oameni și între popoare.

»Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace și între oameni bunăvoință!« Așa au glăsuț cântăreții bisericelor noastre în sfintele sărbători ale Crăciunului, așa par'că ar glăsuț și sufletele noastre ale tuturor.

Indeosebi noi Românii nu mai avem altă dorință acum, decât să cerem între conducătorii noștri pace și bunăvoință. Pacea și binecuvântarea sfântă să se sălășuiască preste țara asta atât de binecuvântată cu toate bunătățile și să piară dușmănia și oarba neunire dintre bărbații ei politici. Atunci țară mai fericită și mai mândră nu va mai fi alta în această parte de lume!

Așa va fi când bărbații noștri politici vor fi pătrunși și ei mai mult de glasul sfânt al cântării din zilele Crăciunului, atunci vor vrea și ei mai cu dinadinsul: »Mărire lui Dumnezeu, pe pământ pace și între oameni bunăvoință!«

Dee Dumnezeu ca Anul nou să fie mai bogat și mai rodnic în fapte bune pentru binele poporului și neamului nostru!

Cum mai stă politica?

De câtăva vreme gazetele politice din București sunt pline cu știri și svonuri despre o apropiere a guvernului față de partidul național-țărănesc. Generalul Ave-

rescu ar vrea să formeze un guvern taș din partidul poporului unit cu partiția național-țărănesc împotriva partidului liberal, de aceea cearcă și caută o înțelegere cu național-țărăniștii. Așa scriu gazetele dela București. Dar se pare că nu-i în nimic adevărat din aceste svonuri, că F conducătorii celor două partide desmintem prin gazetele lor oficioase, că ar fi vorbit despre vre-o înțelegere. Se vede, că guvernul Averescu încearcă o apropiere, din până acum nu a eșit încă cu cărțile țelată...

M. S. Regina Maria către poporul american.

Acuși se implinește luna de când M. S. Regina Maria s'a rentors din America adânc mișcată de primirea pompoasă care i-s'a făcut pretutindeni pe unde a umblat. Țara dolarilor s'a întrecut pe sine, arătându-și, cu vârf și îndesat, dragostea față de M. S. Regina noastră, cea fermecătoare din zinele diu povești.

Acum M. S. Regina rentoarsă în țară se gândește cu dragoste și recunoștință în America și poporul american. De sărbătorile a trimis un călduros cuvânt de mulțămire președintelui Coolidge și poporului american pentru primirea de care s'a învrednicit pe pământul lor.

M. S. Regina socotește călătoria sa în America ca un vis care i-a lăsat în suflet o icoană de strălucire pretinică, care nu se va șterge niciodată. M. S. Regina și-a încheiat cuvântul cu doriri de bine din partea sa și a copiilor săi, dorind în tot treg poporului american să petreacă sărbătorile Crăciunului și ale Anului nou în pace și cu sănătate.

Cuvântul M. S. Reginei noastre mișcat adânc poporul american și pe președintele său. Se spune, că președintele Coolidge va răspunde și el M. S. Reginei noastre, arătându-și bucuria și mulțămirea că a putut găzdui pe pământul Americii pe Măria Sa Regina Maria a României dorind ca legăturile de pretinică cari s'a infiripat între cele două popoare să dănuiască spre fericirea și mulțămirea deplină a poporului român și a celui american.

Steagul românesc deasupra Romei.

Nu steagul biruitorilor în război, nu steagul biruitorilor în știință s'a ridicat deasupra Romei, capitala Italiei. Iată veste de bucurie și mândrie pe care o răspândesc gazetele streine și cele românești. Doi aviatori români au sburat în ziua de 22 Decembrie cu aeroplanul »Vlaicuț« pentru întâiaoară deasupra Romei. Ei au fost primiți cu multă însuflețire pe câmpul de aviație dela Roma de către șefcomandantul aviației italiene și de către românii noștri din Roma.

Ministrul României din Italia, dl Lalaș hovari, a dat un prânz de onoare în cinstea celor doi aviatori cari au fost sărbătorii într'un chip ales pentru vrednicia și curajul lor.

După un scurt popas în orașul Udine cei doi aviatori și-au luat drumul spre

In mijlocul verii!
Mânați, măi! — Hăi, hai!

De urat am mai ura,
Dar ni-e că vom însera
Pela curtea dumneavoastră,
Departa de casa noastră.
Dumneavoastră aveți parte
De curți 'nalte, luminate,
Văruite, șindrilite
Și cu ferești sticluite;
Noi avem bordeie mici,
Bune de plugari voinici,
Văltucite și lipite
Și cu stuh acoperite.
Dar câte paie-s la noi,
Atâți bani fie la voi!
De urat am mai ura,
Dar ni-e că vom însera
Și avem a trece 'n cale
O dumbravă rea din vale,
Unde sunt fete nebune
Ce asvârlă cu alune
Și se leagă de fcoiri
Ca albinele de flori...!

Nu uitați, iubiți cetitori, că dacă trimiteți abonamentul pe un an întreg deodată, în cursul lunilor Ianuarie și Februarie, foaia vă costă numai 160 lei, în loc de 180 lei!

rană, fără să se mai oprească până la urești unde au fost primiți iarăși cu o bucurie și mândrie. Cei doi bravi tori români se numesc Emanuilă Ioniș și Romeo Popescu, amândoi delatarii din București.

Groaznică furtună pe marea Mediterană.

Pe marea Mediterană s'a deslășuit mai multe zile o groaznică furtună care tuie și răscolește valurile cu mare putere. Toate corăbiile cari se găesc plutind în tinsul acelei mări sunt amenințate cu moartea dacă nu se va liniști cumva marea și se pună la adăpost de furia valurilor urate.

Vaporul »România« al țării noastre și el în drum spre casă încărcat cu mărfuri a suferit multe stricăciuni și pagube însemnate.

Corăbiile cele mici și băncile de lemn de pe punte au fost luate de valuri, pătrunzând în hambare a stricat mărfurile cari erau adăpostite acolo.

Un vapor italian a avut o soartă și el ciudată. Din cauza furtunii i-s'a rupt șaua, rămânând în voia valurilor infuriate în gura mării. Călătorii, primind de veste amenințarea care-i amenința, cuprinși de spaimă nu știau ce să facă? Se sbăteau în gura șerpilor. Cercu să se ajute să ia orice chip ca să-și mântuiască viața, dar nu era modru să găsească nici un loc de scăpare. Doar singur Dumnezeu să le va trimite în drum vre-o altă copie care să-i scape dela moartea sigură.

Ingrijitoarea dela clasa a II-a de frica morții a inebunit. Cu mare greutate au dus, duși de valuri, până la Alexandria. Acolo au băgat de seamă marinarii din port, că e primejdita corabia de valuri și au alergat în ajutor și au scăpat-o dela mare. Pe ingrijitoarea inebunită au dus-o într-un spital în Alexandria, iar ceilalți marinari așteaptă acum să se potolească furtuna și apoi să-și continue drumul spre casă în pace și scăpați de grozavă primejdie.

Noul împărat al Japoniei.

Oamenii galbeni din țara lui Soareș au avut de curând mare jale. Se răspândi-se încă înainte de Crăciun vestea, că »Micadoul« Japoniei a murit. Vestea aceasta fusese prea timpurie. Telegrammele sosite a treia zi de Crăciun spun că Micadoul a murit numai în 25 Decembrie. A doua zi, în 26 Decembrie, prințul moștenitor Hiruhito s'a și înfățișat înaintea parlamentului, declarând că urcă Tronul Japoniei. Noul împărat și-a luat numele de »Showa« ceea ce pe românește se zice »Pace luminată«! Iată un nume foarte mult grăitor. Oare tot așa va putea să se numească noul împărat și colo mai încolo, la bătrânețe?

De prin cele țări străine.

Germania nu se ostoaie. Deoparte se laudă cu gânduri bune și de pace, față de Franța, iar de altă parte înființează în Rusia fabrici de arme și muniții. Chiar un ziar nemțesc scrie, că ingineri nemți au înființat în Rusia trei fabrici: una pentru aeroplane, alta pentru tunuri și a treia de muniții. Ei spun însă, că sunt ale Rușilor.

Dar nu-i crede nimeni. Toată lumea știe că Nemții ar dori un nou război cu Franța, în nădejdea că vor câștiga iar îndărăpt ce au pierdut în marele război european. Dar aliații din marea antanta vegheză cu arma la picior și cine cutează, să zdruncine pacea lumii din nou, va sfârși mai rău decum au sfârșit Nemții și Austro-Ungarii. De aceea nici Nemții nu cutează să sară în foc cu una cu două.

Sârbia se frământă să-și găsească odată cărmaciul politic care să iee cu vrednicie locul răposatului Pașici. Până în clipa când scriem aceste rânduri Iugoslavia încă nu are guvern. Uzunovici care a fost încredințat cu formarea noului guvern s'a târguit cu felurii bărbați politici, dar nu și-a putut alcătui un minister tare și potrivit. Davidovici, șeful democraților n'a fost nici el mai norocos. Din nou a fost încredințat pentru a doua oară tot Uzunovici, doar-doar va fi tot el mai norocos să-și alcătuiască un guvern tare în lăuntru și prețuit în afară, cu strânse și bune legături de pretenie cu popoarele vecine și cu marii aliați din Apus. Uzunovici trage nădejde, că își va putea forma guvernul în scurtă vreme.

Inginerul cu ochi ciudați.

— El vede prin hârtie oricât de groasă și cetește scrisori încuiate cu 3 peceti.

În țara Polecilor e vâlva mare. Toată lumea se întreabă uimită: auzit-ap de inginerul cu ochi ciudați din orașul Varșovia? L-ați văzut? Ci-că ochii lui pătrund prin lemn și prin zid, și cetește scrisori lipite și ascunse oricum...

Spun gazetele poloneze că de fapt este în Varșovia un inginer rus, fugit dela bolșevici din Moscova, care vede prin copertele scrisorilor și le cetește din doască în doască, fără să le destacă.

Pe acest inginer cu ochii de sfleder îl cheamă Ottewetzki și nu este nici șarlatan, nici șolomonar, ci are el în ochii lui o putere fără păreche și nebănuită, care-l ajută să vadă prin materii, cari altor muritori le sunt încuiate.

Inginerul Ottewetzki mai de mult spusese unor prieteni de această putere a lui, dar nu l-au crezut. Însă el le-a dovedit că așa este, precum spune. Le-a zis:

— Scrieți pe o hârtie ce vreți, împăturați hârtia bine, puneți-o într-o cuvertă, lipiți-o și aduceți-o la mine, să vi-o ceteșc din cuvânt în cuvânt!

Prieteni au făcut așa și au văzut cu uimire, că inginerul le ceteșc scrisoarea fără nici o smântă. Acelaș lucru l-a făcut inginerul Ottewetzki și înaintea alor mii de oameni, cari s'au adunat într-o mare casă, anume să-i vadă meșteșugul. N'au putut să-i deie scrisoare, oricât de pachetată și de invaluită, să n'o fi cetit.

Vestea acestui om ciudat a străbătut până la urechile Mareșalului Piłsudski, care este căpetenia guvernului polon. Inginerul a fost chemat într-o zi la Mareșalul. Acolo îl așteptau toți miniștrii poloni. Piłsudski s'a dus însuși cu încă doi miniștri în altă odaie, au scris acolo o scrisoare secretă, au împăturat-o și au încuiat-o în 3 cuverte băgate una într'alta, apoi au sigilat-o cu pecetea țării. Când s'au întors la inginer Piłsudski nici nu i-a arătat scrisoarea, ci a ținut-o în buzunar, la piept, și a zis:

— Cetește domnule inginer, ce este în scrisoarea, pe care o am aici, în buzunarul hainei mele.

Inginerul a stat o clipă, și-a încordat ochii cu putere și a cetit apoi, din literă în literă, scrisoarea împăturată în 3 cuverte și pecetluită cu pajura țării!

Toți miniștrii au rămas cutremurați de ceea ce le-a fost dat să vadă și se audă. Un lucru ca acesta nu se poate face decât cu așa numitele raze Röntgen, cu cari caută doctorii gloanțele în trupul oamenilor împușcați. Și inginerul Ottewetzki are în ochii săi această putere.

Vestea cu ochii inginerului a răzbătut și în Franța. Și doctorii și învățații cei mari de-acolo l-au chemat pe Ottewetzki să meargă la Paris, să le arate și lor minunea, ca să-i poată da de rosturi și de explicări. Rusul le-a răspuns, că pe plată bună, el se duce!

Când vom mai auzi ceva de ochii lui Ottewetzki vom mai scrie, că asta-i soață cu cei cari hipnotizează și cetesc gândurile altora.

O groaznică luptă cu tigrul. Doi ofițeri englezi și tigrul din ținutul Dhangbad.

Ziarele engleze din Londra povestesc de Crăciun o întâmplare grozavă, despre lupta alor doi ofițeri dela căile ferate din India, cu o fiară, în jur de orașul Dhangbad.

Dintre toate sălbătăciunile de pe fața pământului, nici una nu este atât de săngeroasă ca tigrul. El trăiește mai cu seamă în locuri mocirtoase, printre tufe de trestii și prin pădurile dela șes. Când pleacă tigrul la vânatoare și se aude răgetul lui înspăimântător, tremură de groază toate vietățile pământului în cerc de 3 până la 5 kilometri, uneori și până la 10. Vai de vita sau vai de omul, de satul, asupra căruia și-a pus tigrul ochii! Un junc de 4 ani în gura tigrului e ca șoricelul în gura unei pisici. Tigrul poate sării gard de 3—4 metri cu bou în gură.

Fiorosul animal la om nu prea sare, decât după ce a gustat, prin vre-o întâmplare, carnea omenească. Însă după ce s'a înfruptat odată din carne de om, altă carne nu mai mănâncă...! Dacă este aproape de culcușul lui vre-un sat, tigrul nu se ostoaie până nu curăță toți oamenii dintr'ânsul. Ii duce rând pe rând, în fiecare noapte câte unul. Acolo firește, nu sunt case ca pe la noi, cu pereți de piatră și cu încuietori de fier, ci mai mult colibe din pociumpi acoperite cu iarbă uscată.

Așa s'a întâmplat în toamna asta în ținutul Dhangbadului din India englezească. Un tigrul băgase în groază pe locuitori căci în fiecare noapte sfășia câte un om doi și îi mânca. Nici cantonierii drumului de fier și lucrătorii, ba nici călătorii, nu mai erau în siguranță. Tigrul își culegea uneori hrana dintre călătorii trenului, zua în amiaza mare, până se oprea mașina în gări.

Doi ofițeri englezi, Bethgate și Lewis, amândoi vânători vestiți, și-au pus în gând să mântuie ținutul de acest dușman fioros. S'au înarmat cum au știut mai bine și au plecat în căutarea tigrului.

După trei zile i au găsit culcușul într-o tufărie deasă, unde hihania stătea întinsă pe labe și aștepta seara, să pornească la vânatoare. Tigrul are un miros foarte bun și i-a simțit pe vânători. Cât ce s'au apropiat, s'a și arunca asupra lor.

Englezii, oameni cu sânge rece și vânători încercați nu, s'au spăimântat și Bethgate a tras cu pușca asupra tigrului, încă pe când fiara se sgărcise cu pisica, să sară. Dar glonțul n'a nimerit unde trebuia și în clipa a doua tigrul lu în spatele ofițerului și l-a sfășiat ca pe un pui de găină...!

Al doilea ofițer, Lewis, care își avea locul de pândă ceva mai departe, a auzit împușcătura și gemetele tovarășului său, dar pe când a sosit la fața locu ui pușca nu mai putea s'o întrebuinteze, căci de-ar fi tras, putea să lovească chiar în omul asupra căruia zăcea fiara și-l sfășia. Atunci s'a aruncat asupra tigrului cu toporul pe

care îl avea la brâu. Și îl pocni cu muchea în căpătină, după ureche. Acest Lewis e un ade-vărat uriaș. Dar cu toate loviturile ce-i da, nici tigrul nu se lăsa. Se repezi asupra ofițerului și l-a apucat cu colții de mâna stângă. Și până când Lewis a ucis fiara cu lovituri de topor în cap, el s'a trezit cu mâna stângă toată hălăcită.

Când căzuse tigrul mort de pierderea sân-gelui, era să cadă alături și ofițerul biruitor. Abia mai avu atâta putere să se târâie până la sălașul cel mai apropiat, unde i-au oprit sângele. Fu dus apoi la spital, unde doctorii i-au tăiat brațul din umăr și abia l-au scăpat de moarte.

Pentru marea sa bravură ofițerul Lewis e binecuvântat azi de-un întreg colț de țară. Și numele lui, iată, a ajuns și până la noi, cari suntem în altă parte de lume.

Prețul foii noastre în 1927.

Pe un an întreg . . . 180 Lei
Pe o jumătate de an . . . 90 Lei
Pe 3 luni 45 Lei

Aceia dintre cetitori cari ne trimit însă
întreg abonamentul, odată, în lunile Ianuar
și Februar, plătesc numai 160 Lei.

Astfel gazeta noastră nu s'a scumpit
față de anul trecut, decât cu 10 Lei.

Folosii mandatele postale, alăturate
la acest număr și grăbiți cu abonamentul!

Știrile Săptămânii.

De Anul nou.

Anul nou cu fericire
Să-l petreceți, și 'n unire
Tineri și bătrâni să fiți,
Și cu toții să 'nfloriți
Ca merii
Ca perii
In mijlocul verii,
Ca toamna cea îmbelșugată.
Cu de toate 'ndestulată.
La anul și la mulți ani!

Principesa Elena între orfani. Al-teța Sa Principesa Elena, soția fostului Moștenitor Carol, a doua zi de Crăciun a coborât în mijlocul orfanilor din București, cari sunt ocrotiți de doamnele dela „Societatea de Patronaj”, și a împărțit mititeilor daruri multe și frumoase.

Vorbind cu gazetarii Alteța Sa le-a spus: — Sunt foarte fericită când pot veni între cei năpăstuiți de soartă și între orfani, cari au lipsă de ajutorul nostru al tuturor. Chiar eu am adus dela Bacău un biet orfan de război, care este aici și pe care doamnele miloase îl îngrijesc foarte bine. Mă bucur din inimă de acest lucru. În țara noastră sunt mulți copii necăjiți și părăsiți, trebuie să-i găsim și să-i ocrotim. Poporul nostru are suflet bun și va avea și pe viitor aceeaș dragoste și inimă miloasă față de cei desmoșteniți de soartă. De această dragoste e mare lipsă mai cu seamă azi, când vremile sunt atât de grele.

Cuvintele Alteței Sale umplu de bucurie pe toți oamenii de bine, căci cu o astfel de mamă miloasă, micul Prințisor Mihai încă nu poate să fie altfel, la vremea sa.

Au mai trecut la creștinism trei evrei și un turc. Evreii Henry Jacquier și frații Alfons și Artur Lorber din Iași au trecut la creștinism. A mai cerut trecerea la creștinism și soldatul de lege turcească Șulus Musa. Mitropolitul Pimen al Moldovei a aprobat aceste cereri.

Cine primește și păstrează acest număr al gazetei noastre, e socotit între abonați.

Focuri mari. Cu câteva zile înainte de Crăciun a ars vestita „Moară Spănească” dela Lugoj, prăpădindu-se vre-o 40 vagoane de grâu, dintre cari 33 vagoane erau ale armatei. O altă moară mare a ars în orașul Roman, în ziua de Crăciun. Pagubele se urcă la vre-o 5 miliarde lei. Tot în ziua de Crăciun a ars marele palat administrativ din Careii Mari. Pricina focului nu se cunoaște încă.

Ce a învățat fostul împărat Wilhelm al Germaniei dela a doua a sa soție. Un ziarist american a mers la fostul împărat Wilhelm și l-a întrebat de una și de alta. Intre altele fostul împărat i-a spus, că s'a căsătorit a doua oară, fiindcă îi era foarte urit. Dar nu-i pare rău câtuș de puțin, fiindcă a doua soție a sa pricepe mai bine la cruțare decât cei mai mulți miniștri. Și mai are ea și alte însușiri, cari o ridică peste multe altele: așa de pildă el n'a învățat dela nimenea, afară de mamă-sa atâtea lucruri bune și folositoare ca dela a doua a sa soție. Chiar de aceea și este vrednică de numele de împărăteasă.

S'a scufundat un vapor românesc De o săptămână încoace pe Marea Mediterană băntuie o groaznică furtună. Mai multe vapoare s'au scufundat din pricina aceasta. Intre altele și vaporul românesc „Propos”, proprietatea fraților Luludis din București. Vaporul era încărcat cu 1700 tone porumb (cucuruz). Nu se știe nimica încă ce s'a întâmplat cu cei ce conduceau vaporul.

Un leac împotriva beției. Doctorul Alexandru S. Horovitz din New-Jork a aflat un leac, cu ajutorul căruia se curează urmările beției. Acest leac el l-a numit narcozan și are proprietatea de a readuce pe bețivi în starea trupeză și sufletească în care se aflau înainte de a fi devenit bețivi. Cu acest leac au fost vindecați oameni cari de 30—40 de ani erau supuși patimei rele a beției, cât și oameni mai tineri. În 24 de ore ei au fost vindecați. Acest leac însă nu se poate lua acasă, pentrucă poate fi foarte primejdios, dacă cineva s'ar apuca de beut în vremea până când folosește acest leac.

Un nou aeroplan românesc. Dela vestitul Aurel Vlaicu feciorul de țaran dela Bințiți încoace puțini dintre Români au încercat să facă aeroplan. Țara noastră a fost silită să cumpere aeroplan din străinătate și să le plătească cu bani foarte scumpi.

Iată însă că s'au legăuit anul trecut câțiva ingineri români, de sub conducerea dlui Gr. Zamfirescu dela București și au făcut ei un aeroplan, care s'a dovedit mai bun decât aeroplanul „Potez”, pe care l-am cumpărat noi din străinătate. Pentrucă pe când aeroplanul Potez duce 788 kgr. sarcină, face 210 km. pe oră și până la ridicarea dela pământ la 400 m. înălțime are lipsă de 16 minute 43 secunde, — noul aeroplan românesc duce cu sine 800 kgr. face pe oră 214 km., și-i trebuie pentru urcare la 400 metri înălțime numai 16 minute și 15 secunde.

Dar nu numai atâta. Noul aeroplan românesc este cu 300 mii lei mai ieftin decât cel străin, așa că ar fi o mare nebulie din partea noastră dacă nu l-am introduce. Miercuri, a cincina zi de Crăciun, s'a și făcut la București o mare adunare populară, în care toată lumea a cerut ca țara să dea inginerilor români ajutorul de lipsă pentruca să-și poată face o fabrică a lor, de unde să cumpere armata noastră de aici înainte aeroplanele.

Să le ajute Dumnezeu!

ne-au cerut o mulțime de creștini din toate părțile țării. Celea mai multe cereri ne-au sosit numai în sărbători, când numărul de Crăciun trimis de mult. Celor cari au rămas stin mărul de Crăciun, din care nu mai avem. Pe mitem de probă acest număr și câte un se postal pentru plata abonamentului.

Cine vrea să capete foaia și plă departe, să folosească acest mandat să trimită bani măcar pe 3 luni în căci altfel noi, alt număr nu mai p trimite!

Un cărciumar vinde salamă din mourt. Dl. dr. Gheorghide directorul rului (belitoarei de vite) din Galați a observat că de o vreme încoace vitele găsite boala tăiere și înmormântate în cimitirul anilor lor se desgroapa și că bucăți de ficat, rin creeri și carne erau furate.

Directorul abatorului s'a pus la până a băgat de seamă că un tânăr scormon groapa unei vite. Tânărul și-a umplut un plin de carne, dar când a încercat să ple fost arestat.

Întrebat, că ce are de gând să fac carnea, a mărturisit, că o duce la cărciuma lui Crețu. Polițiștii au mers numai decât la ciuma lui Crețu, unde au descoperit trei fa cari pregăteau cârnaț și salamă din carne mortăciune. Cărciumarul Crețu a recunos că este tovarăș cu dezertorul din armată Șapap de obârșie din Islaz, jud. Romanat, el a mărturisit că acești cârnați și salamă cumpără mai ales sătenii cari vin cu ca la Galați.

Bine înțeles, că toți trei au fost infun la dubă și că vor fi foarte aspru pedepsiți.

Evreii câștigă drepturi tot multe la noi în țară. Cu toate luptele denților români împotriva evreilor, guverna noastre, Dumnezeu știe: silite ori nesilite, ma drepturi tot mai mari evreilor noștri. Să mână trecute ei au căpătat dela dl. minist al școlilor dreptul de a nu scrie Sâmbăta școlile statului. Adecă până acuma elevii jidov puteau scrie, fără de a li-se întâmpla mica, iar acuma nu mai pot. Pentruce acea Ceice nu vreau să scrie, meargă în școlile j vestii, căci acolo Sâmbăta este Duminecă, mai năcăjească pe profesorii școlilor de stat aceea că ei nu scriu Sâmbăta.

Un furt de diamante. În luna Octo vrie a anului trecut s'au furat din muzea Chantilly din Paris mai multe pietri scum între cari și marele diamant de culoare r, numit „Marele Conde”. Oricât a umblat poli după hoți, nu i-a aflat. Iată însă că în ziua 20 Dec. a aceluiaș an comisarul de poliție B gara de Nord dela Paris a arestat pe doi m menii, cari călătoreau într-una și totdeat duceau cu sine câte ceva ce da mult de bănu Desfăcându-le pachetele, iată că pe fund unei cutii află „Marele Conde”. Hoții au mō turisit, că mai au și un al treilea tovarăș, că ei au furat pietrele scumpe, ascunzându-le în bețele lor de plimbare, cari erau găurite.

O icoană veche a lui Hristos. În Antiohia s'a aflat un potir de argint, celit dupăcum arată un mare învățat, este din veac întâi după Hristos, și este de toată frumuseț Pe acest potir este înfățișat Domnul Isus Hristi stând pe un tron, cu un miel la picioare, de dreapta sa. Spiritul Sfânt plutește deasupra capului său, iar jur împrejur este încunjurat o cunună de flori de lotus, pe care se află stea, amintind pe aceea a magilor. Brațele sal

Deschise în formă de cruce, Măna s'a plă e întinsă spre o tavă, pe care se află pești, șapte pâini și un spic de grâu și va frunze de palmier. La picioarele lui un înseamnă păgânătatea pe care a biruit-o înătatea.

Pe cealaltă parte a portirului Isus are iserea unui tânăr de vreo doisprezece sau sprezece ani. Ceeace este interesant în această e faptul că Domnul nostru Isus os aici nu are nici mustețe nici barbă, iar ana stângă ține cartea Legii sub forma sul, ușor desfăcut.

Profesorul american dr. Eisen, care a despre acest potir o carte în două volume, e, că potirul acesta este făcut pe vremea marii Ierusalimului, așadară cam pe la 70 după Hristos, și că celce l-a făcut l a scut pe Domnul nostru Isus Hristos. Astfel cele acestea două sunt cele mai prețioase it toate câte s'au cunoscut cândva.

De sărbători am avut șase ciocniri enuri. În ziua de 24 Decembrie în stația o locomotivă a lovit acceleratul Bucu- Constanța. Au deraiat două vagoane andu-li-se pereții. Doi călători au fost

h aceeași zi trenul de persoane Bucu- Oltenița s'a ciocnit în stația Mogoșoara tren de marfă. Amândouă locomotivele ariat.

Trenul espress București — Ostende a la Sinaia, în ziua întâia a Crăciunului s'a rânit nimenea, numai trei vagoane erit mici stricăcuni.

În stația Ploești s'au ciocnit în ajunul orilor două trenuri de petrol. S'au sfărâse vagoane cazane și a murit frânatul oama.

În stația Sebeș s'a ciocnit la 27 Decem- trenul mixt cu cel personal, au deraiat vagoane-clasă.

În aceeași zi în stația Gătaia un tren de nane s'a ciocnit cu un tren de marfă. S'au rat patru vagoane.

În loc de lupi un pădurar împușcă nimeni. Pădurarul Borha Sebastian din episcopiei greco catolice dela Oradea, and în tovărășia unui alt pădurar, a văzut bul zăpezii două umbre negre, venind pe dinspre comuna Ferice. Bănuind că ar Borha a tras un foc de armă.

Umbrele însă au început a fugi și atunci a mai tras un foc, doborând pe una din cealaltă umbră a continuat să fugă, dar a mai tras 6 focuri, până nu a doborât-o aceea.

Alergând să vadă vânatul, cei doi pădu- constată cu groază, că cei împușcați sunt tietini ai lor, padurarii statului: Gheorghe și Teodor Manda.

Borha s'a dus numai decât la postul de imi din comuna apropiată, B. dureasa, și s ce s'a întâmplat. Jandarmii au venit, us pe bieții padurarii la spital. Însă pe încă, Mancu a murit, iar celalalt trăgea hoarte pe când a ajuns în spitalul din s. Borha a fost arestat și dat pe mâna jude- uei.

Ger mare în America. În America de lau bântuit în săptămânile din urmă geruri alite. În orașul Kansascity au murit 9 oameni ehet. Spun astronomii, că gerul cel mare din taca se va simți la noi în luna Ianuarie, trile friguroase cari au troenit America cu aveau direcția (calea) spre Răsărit, așa m avea și noi parte de ele, spun șoto- cii...

FEL DE FEL.

A murit dada țiganilor din America.

Hauleo maică, ce mai plâns și tânguire, ce jălanie și ce lăcrămaie! Ca un fier roșu a străbătut trista veste inimile țigănești din Statele Unite ale Americii de Nord:

— Dada hăl mai mare, Stefan Maks vaivodul tuturor țiganilor din America și-a dat obștescul sfârșit în mâinile lui De la, Duminecă înainte de Crăciun!

I-s'a făcut o inmortantare foarte pompoasă la care a curs țigăniea din toate colțurile Americii, cât cu trenul cât cu automobile, ca în lumea cea nouă și țiganii sunt domni, iar nu nespălați și trențășori ca pe la noi. Mortul a fost așezat într'un sicriu de bronz (aramă) cu flori de argint și coborît spre veșnică odihnă într'o criptă foarte pompoasă, cum se cade unui rege.

Rachiul nu-i bun nici să-l faci..!

O doamnă dela Cluj, soția negustorului Gherasim, se apucase în ajunul Crăciunului, să facă niște rachi pentru sărbători. Pusese la foc într'o cratiță spiriul, iar într'o tigare prăjea zahăr. Cum, cum nu, spiriul a luat foc și umblând să-l tragă la o parte s'a vărsat pe haine, cari s'au aprins numai decât cu bobotaie mare. Flăcările au cuprins o toată și nenorocita doamnă, de spaimă și de durere, se văieta cumplit. Până când au sărit vecinii, de-au mântuit-o, biata femeie a suferit arsuri grele. Se sbate acum între moarte și viața, la spital.

Cum putem cunoaște pământul arător.

Un gospodar cu minte, se va tradi în tot chipul să cunoască pământul pe care îl lucrează. Numai astfel va putea culege de pe el totdeauna roada îmbelșugată.

Semnele de pe cari se poate cunoaște calitatea pământului arător sunt următoarele:

Dacă la arat brazdele sunt lucioase, și nici după câteva zile nu se desfac și nu se sdobesc, pământul este *lutos*. Dacă însă după câteva zile, gliile se desfac și se sdobesc, pământul e *văros*. Când pământul nu e sclipicios nici când se ară pe vreme umedă, e *nisipos*.

Dacă la arat brazda se ține întreagă, nu se desface, iar pe vreme secetoasă, se văd crepături în pământ. e semn. ca și acest pământ e *lutos*. Din contră dacă pământul se lucrează ușor, la arat e sfăr- micios și nici pe vreme de secetă nu se arată crepături, e *nisipos*.

Când săpăm pământul pe vreme umedă și se lipește tare de sapă, e *văros și nisipos*.

Dacă fața pământului e alburie, e semn că în acel pământ se găsește mult var și gips. Când pământul are culoare galbina roșcată, conține fier. Iar dacă pământul e negru, atunci cuprinde mult humus (substanțe putrede).

Pământul humos se mai poate cunoaște și așa, că luăm o bucată din acest fel de pământ, o cântărim, apoi o ardem și iarăși o cântărim. Dacă la a doua cântărire e mai ușor, e semn că are humus. Dacă pe o bucată de pământ turnăm oțet tare și se face o fierbere, acest pământ e *văros*.

Cu cât pământul după ploaie rămâne mai multă vreme umed, cu atât conține mai mult lut și cu cât după ploaie se uscă mai curând, cu atât conține mai mult nisip.

Când după o ploaie mare apa stă deasupra, pământul e foarte lutos, iar dacă apa se sbea curând, pământul are mult var ori humus.

Pământul în care crește mult podbeal, trifoi de câmp și pir, conține mult var.

Pământul în care crește rogoz și pipirig este apatos.

Secara, hrișca și cartofii cresc bine într'un pământ nisipos. Grâul și alacul cresc bine în pământul lutos. Iar luțerna, trifoiul și păstăioasele cresc bine în pământul văros.

I. P. C.

Plata bonurilor pentru băuturile spirituoase vărsate în timpul războiului. Ministerul de finanțe e dat ordin tuturor Perceptoratelor, ca să adune toate bonurile de plată pentru băuturile spirituoase vărsate din ordinul autorităților în anii 1916—1917, și cari prin lege s'a hotărît să fie plătite din banii statului. Perceptoratele sunt datoare, ca numai decât să încunoștiințeze oamenii dela sate, că dacă au astfel de bonuri, să le prezinte cât mai curând. Perceptoratele vor face un tablou despre aceste bonuri, cari se vor plăti în timpul cel mai scurt.

Ungaria ne oferă spre vânzare vagoane de marfă. O fabrică din Ungaria, auzind de marea lipsă de vagoane de marfă dela noi din țară a oferit căilor noastre ferate mai multe vagoane de marfă pentru transportarea cărbunilor. Prețul unui vagon îl socotește în 2300—2400 dolari.

Fabrica cere ca 20 la sută din prețul vagonului să se plătească la încheierea contractului, iar restul la sosirea vagonului.

Cum se face saramura. Carnea de porc ce se păstrează trebuie pusă în saramură. Aceasta se pregătește în chipul următor. Se fierbe atâta apă, câtă credem că va fi de ajuns ca să acopere carnea. Când apa se încălzește se pune sarea și se lasă până fierbe, curățindu-se într'una spuma. Socotim câtă carne avem și pentru 10 kgr. de carne pune 1 kgr. de sare. Punem în apă și salitru și anume la 1 kgr. de sare punem 50 grame de salitru. Apa se ține pe foc până ce sarea și salitru s'au topit cu totul. Apoi se lasă să se răcească.

În aceasta saramură punem carnea. Ținem seamă ca carnea ce trebuie să stea mai mult în saramură să fie așezată la fundul vasului, iar celelalte mai deasupra.

Șuncile le ținem în saramură 2—3 săptămâni, după cum porcul a fost mai tânăr sau mai bătrân. Slănina se ține 7 zile, costițele și carnea se ține două zile.

Când se scoate carnea din saramură, se pune două zile la vânt, să se scurgă bine apa din ea. Apoi se pune la fum. Fumul cel mai bun este fumul de coceni.

După afumare se pot mânca, pregătindu-se în felurite chipuri.

Cum se fierb șuncile. Șuncile înainte de a se fierbe, trebuie opărite și apoi spălate în apă rece. Puse la foc se fierb cam două ore. Apa în care se fierb trebuie să treacă deasupra șunței. După ce a fiert să iea dela foc și nu se scoate din zeama ei, până s'a răcit.

Șunca se poate fierbe și în vin și se pun în vin tot felul de mirodenii. În chipul acesta șunca se face mai gustoasă.

Cărți nouă.

Mărturisirea de credință a baptiștilor, combătută de teologia ortodoxă catolică. Această cârtică este nr. 9 din lucrarea Rev. Sfinției Sale *Dr. Nicolae Brânzeu*, canonic la Lugoj despre Pocăiți. Prețul 8 lei. Se capătă la Librăria noastră seminarială și la autor în Lugoj, str. Principesa Ileana 11 bis.

Soara biblică adică locurile din Biblie (St. Scriptură), unde se află învățăturile Bisericii. Nr. 10 din cartea Pocăiții a Rev. Sf. Sale *Părintelui Brânzeu*. Amândouă acestea cârticele din urmă sunt de mare folos atât pentru preoți cât și pentru credincioși, cari au de lucru cu pocăiții. Prețul 8 lei. De vânzare la librării și la autor, cum s'a arătat mai sus.

Poșta gazetei.

Cetitorilor noștri din Iugoslavia. — Prețul gazetei noastre pentru Sârbia este 100 dinari. Bani se pot trimite prin banca «Timișana» sau prin Prea Onorat Sfinția Sa Păr. Bodocan, protopop în Comlos.

Ilisie Ploscarin, Nic. Ploscarin și Vasile. Căraian. — Am primit câte 150 lei de la fiecare, din cari câte 75 lei am scris pe 1926, iar câte 75 lei pe 1927.

Onisie Ilie. — Am primit 175 lei, din cari cu 25 v'om trimite un calendar și 150 lei abonamentul pe 1926.

Ioan Pop. — Din cei 170 lei primiți 20 lei i-am trecut la Calendar, 150 lei în prețul foi pe 1926.

George Suciu. — Din 170 lei pe cari i-am primit de curând 20 lei am pus la calendar, 56 lei la abonament pe timpul de la 15 Aug. până la 31 Decembrie 1926. Ceialalți bani, 94 lei i-am trecut la abonament pe 1927. Alți bani n'am primit.

Petru Pantea. — Primit 200 lei, din cari 150 lei pe 1926 iar 50 lei sunt scriși pe 1927.

Nicolae Anca. — Abonamentul Dv. e plătit pe întreg anul 1926.

I. G. — «Romanța» trimisă nu este pentru gazeta noastră.

Nu uitați!!

că cele mai bune mărfuri de îmbrăcăminte, mărunțișuri, bumbăcării și coloniale se află în mari cantități.

cu prețuri reduse

la firma (215) 15-?

ȘTEFAN NYERGES—Blaj.

Casă nouă

Constătătoare din 1 odaie și cu lină, se închiriază numai decât. Doritorii să se adreseze la dl

NICOLAE BACIU,
pantofar BLAJ.

233 2 3

Strada Regina Maria.

RECLAMA

este sufletul comerțului

An nou fericit

dorește clientelei sale firma

CAROL BINDER.

SEMINTERIE

Arpád Deri

Depozit de semințe, ofere semințele ei de proveniență germană: garantate de rasă pură și cu rod, fie semințe pentru moși, pentru grădini de legume, fie semințe de flori.

Trimitem prețuri curente gratis și franco
ARPAD DERI, Cluj, Str. Regina Maria 10

[235] 1 16.

De vânzare

1 mașină de treierat cu aburi sistem Hofher-Schranz
1 batoză 1000 m/m, locomobil 4 PH cu elevator
curele, ferestreu, hebăr și cântar în stare bună, la

ȘTEFAN PUJA

[234] 1 1 Blaj, str. Regele Ferdinand 30.

CĂRȚI PENTRU POPOR

Cartea este cel mai bun prieten al omului. — Ai carte, ai parte. Omului cu învățătură îi curge miere din gură.

La **Librăria Seminarului din Blaj** se află de vânzare următoarele cărți scrise anume pentru cetitorii din popor:

A. LUPEANU-MELIN: În pragul vremii	6 lei	IOAN POP-CÂMPEANU: Câmpia Transilvaniei	4 lei
" " Copii în război	2 "	" " Ciupercile	4 "
" " Sămânța viitorului	3 "	" " Bacteriile folositoare	4 "
" " Ce este de văzut în Blaj	4 "	" " Dușmanii omului	5 "
" " Blajul istoric	10 "	SEPTIMIU POPA: Crucea Domnului	2 "
" " La Piatra Libertății	10 "	TOMA COCIȘ: Povești și legende	2 "
IULIU MAIOR: Adevărata fericire	6 "	" " Bucuria copiilor	1 "
" " Darul lui Dumnezeu	6 "	" " Toderică dragul mării	1 "
" " Fiți desăvârșiți	5 "	" " Feciorașul Moșului	2 "

Toate acestea cărți împreună costă numai **75** Lei. Cine trimite adresa Librăriei, cu mandat postal, **95** lei, le primește acasă cu poștă plătită. Și va avea de citit, lucruri frumoase și folositoare, un an de zile.

Cărțile se capătă și una câte una. Atunci, prețul cărți se mai pune 1 leu pentru plata poștei.

Nu uitați adresa: **LIBRĂRIA SEMINARULUI BLAJ**, județul Târnava mică.